

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2011/077

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG TE AMSTERDAM

Het college heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 15 maart 2011 binnengekomen klacht van:

A,
wonende te B,
k l a g e r,

tegen

C,
arts,
wonende te D,
werkzaam te B,
v e r w e e r d e r,
gemachtigde mr. S.J. Berkhoff-Muntinga, verbonden aan Stichting VvAA rechtsbijstand te Utrecht.

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met de bijlagen;
- het verweerschrift;
- de repliek;
- de dupliek;
- de correspondentie betreffende het vooronderzoek.

Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord. De klacht is ter openbare terechtzitting op voet van artikel 57 lid 1 Wet BIG gezamenlijk behandeld met de klachtzaak tegen E, huisarts, geregistreerd onder nummer 11/076.

Partijen waren aanwezig. Verweerder werd bijgestaan door mr. Berkhoff-Muntinga voornoemd.

2. De feiten

Op grond van de stukken en hetgeen ter terechtzitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

2.1 Op 5 januari 2011 is het zoontje van klager, F, geboren op 10 juni 2009, in huis uitgegleden en ten val gekomen. F bezerde hierbij zijn rechter been/voet zodanig dat de moeder van F besloot om met hem naar de huisarts te gaan.

2.2 Collega E had die dag (als waarnemer) dienst en heeft bij F de anamnese afgenomen en zijn rechter been en voet onderzocht en bij asdruk gaf F geen pijn aan.

Evenmin was een zwelling te ontwaren. Alleen bij het opstaan - F zat bij zijn moeder op schoot -, gaf hij pijn aan in zijn rechter voet en trok hij deze op. Collega E heeft naar aanleiding van haar bevindingen een 'kneuzing' vastgesteld. Zij heeft de moeder het advies meegegeven om met F terug te komen als de pijn niet binnen een paar dagen zou afnemen. Voorts is het advies gegeven om bij pijn Paracetamol in te nemen.

2.4 Die avond nam de pijn niet af en heeft F gedurende de nacht veelvuldig aangegeven pijn te hebben. F weigerde bovendien op zijn voet te staan. De moeder heeft daarop de volgende dag, 6 januari 2011, de huisarts gebeld. De assistente heeft de moeder te kennen gegeven dat er een expectatief beleid werd gevolgd en het advies gegeven om F tegen de pijn een zetpil te geven.

2.5 Na opnieuw een nacht te hebben doorgemaakt waarbij F veelvuldig aangaf pijn te hebben en F nog immer zijn voet niet wilde belasten, is klager op 7 januari 2011 met F naar de huisartsenpraktijk gegaan. Die dag had verweerder, toen huisarts in opleiding, dienst. Bij onderzoek van F bemerkte deze drukpijn ter plaatse van de tibia. Verweerder heeft F vervolgens ingestuurd voor röntgenologisch onderzoek. Diezelfde dag is gebleken dat F een (uitzonderlijke) fractuur ter plaatse van de distale tibia had.

3. De klacht en het standpunt van klager

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerder:

1. de diagnose 'fractuur tibia' heeft gemist;
2. het verhaal van klager en zijn echtgenote (moeder van F) niet serieus heeft genomen.

4. Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De overwegingen van het college

5.1 Ingevolge artikel 65, eerste lid, sub a, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (hierna: Wet BIG) wordt een tuchtzaak aanhangig gemaakt door een schriftelijke klacht van - onder meer - een rechtstreeks belanghebbende. Onder dit begrip valt ook de wettelijk vertegenwoordiger van een minderjarige patiënt. Het college stelt dan ook eerstens vast dat klager rechtstreeks belanghebbende is in de zin van de Wet BIG.

5.2 *Ter beoordeling staat vervolgens of verweerder bij het behandelen van F is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.*

5.3 Wat het eerste klachtonderdeel betreft wordt daartoe overwogen dat vast staat dat klager en F zich op 7 januari 2011 tot verweerder hebben gewend en dat verweerder F lichamelijk heeft onderzocht. Verweerder heeft vervolgens besloten tot röntgenologisch onderzoek. Hoewel verweerder niet heeft weersproken dat klager aandrang op een

röntgenfoto, heeft het college geen aanwijzingen dat verweerder zonder de opmerking van klager niet was overgegaan tot dit onderzoek, in welk geval de diagnose (wellicht) zou zijn gemist en verweerder in die zin (wellicht) een verwijt zou treffen. Desgevraagd immers heeft verweerder aangegeven dat in het bijzonder de weigering de voet te belasten redengevend is geweest voor het insturen van F. Het eerste klachtonderdeel is daarom ongegrond.

5.4 Wat het tweede klachtonderdeel betreft wordt daartoe overwogen dat er geen aanwijzingen zijn dat verweerder klager en de moeder van F niet serieus heeft genomen. Vast staat dat verweerder op 13 januari 2011 een gesprek met klager heeft gevoerd teneinde de gang van zaken te bespreken. Dit getuigt van een betrokkenheid van verweerder bij zijn patiënten, ook al heeft verweerder het helaas, achteraf bezien, als onvoldoende bevredigend ervaren. Ook het tweede klachtonderdeel is daarom ongegrond.

5.5 De conclusie van het voorgaande is dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is. Verweerder kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt.

6. De beslissing

Het Regionaal Tuchtcollege wijst de klacht af.

Aldus gewezen op 14 februari 2012 door:

mr. F.G. Bauduin, voorzitter,

dr.mr. P.H.M.T. Olde Kalter, J. van Asma en dr. J. Bellaar Spruyt, leden-arts,

mr. R.P. Wijne, lid-jurist,

mr. P. Tanja, als secretaris,

en in het openbaar uitgesproken ter terechtzitting van 10 april 2012 door de voorzitter in aanwezigheid van de secretaris.

w.g. F.G. Bauduin, voorzitter

w.g. P. Tanja, secretaris